

Sygn. akt I ACz 976/13

POSTANOWIENIE

Dnia 10 stycznia 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

<i>Przewodniczący:</i>	<i>SSA Anna Gawelko (spr.)</i>
<i>Sędziowie:</i>	<i>SA Anna Pele</i>
	<i>SA Marek Klimczak</i>

po rozpoznaniu w dniu 10 stycznia 2014 r. na posiedzeniu niejawnym sprawy z powództwa **B. S.**

przeciwko **Wspólnocie (...) w M.**

o uchylenie uchwał

na skutek zażalenia **powódki**

na postanowienie Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu Wydział I Cywilny

z dnia 28 sierpnia 2013 r., sygn. akt I C 369/13

p o s t a n a w i a:

o d d a l i ć zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem Przewodniczący zarządził zwrot pozwu w stosunku do powódki B. S. z tej przyczyny, że nie opłaciła pozwu w zakreślonym terminie.

Wezwanie do uiszczenia opłaty od pozwu przesłano pocztą na adres powódki wskazany w pozwie, który to pozew sama podpisała. Wobec nie podjęcia korespondencji wezwanie pozostawiono w aktach ze skutkiem doręczenia na dzień 31 maja 2013 r. Termin do uiszczenia opłaty upłynął z dniem 8 czerwca 2013 r. Powódka zaś dokonała wpłaty dopiero 26 czerwca 2013 r., co uzasadniało zwrot pozwu na podstawie art. 130 § 2 k.p.c.

Od powyższego zarządzenia powódka wniosła zażalenie, w którym domagała się jego uchylenia. Wskazując na naruszenie: art. 130 § 2 k.p.c., art. 130 § 1 zd. k.p.c. drugie w zw. z art. 125 § 1 k.p.c. w zw. z art. 168 § 1 k.p.c. oraz art. 316 § 1 k.p.c. w zw. z art. 361 k.p.c. w zw. z art. 362 k.p.c. – zarzuciła, że zarządzenie zwrocie pozwu nastąpiło pomimo nierozpoznania jej wniosku o przywrócenie terminu, który zgłosiła w piśmie z dnia 12 czerwca 2013 r., a ponadto pomimo tego, że w dacie wydania zarządzenia o zwrocie pozwu był opłacony.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Bezsporne jest, że powódka B. S. nie opłaciła pozwu w wyznaczonym terminie, który upłynął bezskutecznie w dniu 8 czerwca 2013 r., zaś w tej sytuacji Sąd Okręgowy był zobligowany do zwrotu pozwu, na podstawie art. 130 § 2 k.p.c.

Zgodnie z art. 168 § 2 k.p.c. przywrócenie terminu nie jest dopuszczalne, jeżeli uchybienie terminu nie pociąga za sobą ujemnych dla strony skutków procesowych.

W praktyce przywracanie terminu do wniesienia pozwu występuje sporadycznie i dotyczy tylko takich sytuacji, kiedy pozew powinien być wniesiony w określonym terminie dla wywołania skutków np. materialnych w postaci przerwania biegu terminu przedawnienia, czy zapobiegnięcia wygaśnięciu terminu zawitego.

Taka sytuacja ma miejsce w niniejszej sprawie, gdzie w pozwie zostały zaskarżone uchwały wspólnoty mieszkaniowej. Termin zaskarżenia uchwał określa art. 25 ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali (j.t. Dz.U. z 2000 r., nr 80, poz. 903 ze zm.) i jest to termin zawity. Wniesienie pozwu po tym terminie powoduje, że prawo do zaskarżania uchwał wygasa.

Nie jest zatem obojętne w jakiej dacie zostanie skutecznie wniesiony pozew.

Jeżeli z powodu uchybienia terminu do uzupełnienia braku fiskalnego pozwu doszło do skutecznego zarządzenia zwrotu pozwu, strona która twierdzi, że uchybienie terminu nastąpiło z przyczyn przez nią niezawinionych jest uprawniona do złożenia wniosku o przywrócenie terminu do złożenia pozwu, bowiem uchybienie tego terminu pociąga za sobą ujemne dla niej skutki procesowe (wygaśnięcie prawa do zaskarżania uchwał wspólnoty mieszkaniowej).

Wniosek powódki idący w tym kierunku, zawarty w zażaleniu, nie został przez Sąd Okręgowy rozpoznany.

Końcowo należy zwrócić uwagę, że wysokość opłaty stałej od pozwu w sprawie o uchylenie uchwały wspólnoty mieszkaniowej wynosi 200 zł - art. 27 pkt 9 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (j.t. Dz.U. z 2000r., nr 90, poz. 594 z późn.zm.), przy czym opłatę tą należy uiszczyć stosownie do liczby uchwał objętych sporem.

Oznacza to, że powódka wnosząc w pozwie o uchylenie 13 uchwał powinna się liczyć z obowiązkiem uiszczenia opłaty sądowej w kwocie 2.600 zł (13 x 200 zł).

Z tych względów zażalenie należało oddalić (art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.), bowiem zarządzenie zwrotu pozwu było uzasadnione.